

merülhetnek fel a nélkül, hogy okvetetlen járványnak kellene azokból ki fejlődni. Ha ilyen esetekben a gyógykezelését bemutató állatorvos módszerét alkalmazásba veszik, természetesen a sikeres eredmény kimaradni nem fog, miután ugyanazon eredmény áll be, ha egyáltalán semmi gyógymódot sem vesznek alkalmazásba. Folyó év nyarán például Kolozsvár város „Tarcsa“ legelőjén az ott legelő, körülbelül 1200 darab szarvasmarha közül lépfenében elhullott 4, vagy 5 darab; egy pár állatnál oly jelek mutatkoztak, melyekből az állat-felügyelők lépfenére gyanakodtak. Nem alkalmaztatott semmi fontosabb óvó vagy gyógyító intézkedés, járvány még sem fejlődött, a lépfeneknek vélt betegek meggyógyultak. Ha ezen esetben Bóné gyógykezelésre lett volna bocsájtvá és megtette volna bőraláfecskendezését a beteg és ép állatoknál, a kedvező gyógyeredmény — a fennebbi okoskodás alapján — be lett volna bizonyítva.

A Bóné-féle lépfene-ellenes gyógykezelés képzelt sikere a post hoc, ergo propter hoc egyoldalú okoskodás szüleménye, melynek, fájdalom, számtalan — kísérleti kriterium alá nem vehető — példája van az emberi therapeutikában is.

2. Ossikovszky József tnr. előadást tart „A phosphor-mérgezés vegyi megállapításáról oly esetekben, midőn a mérég ki nem mutatható.“

Az 1882. decz. hó 23-iki szakülésen :

1. Farkas Géza tnr.-segéd a pneumothorax, az agy és gerincz-agy sclerosis polyinsularisának egy-egy esetét mutatja be.

2. Salamon József tnr., mint vendég, előadást tart „A jegenyei fürdő ismertetéséről.“